

Dramaturgie letošních večerních koncertů na amfiteátru se mi zdála poněkud nevyrovnaná. První dva večery nabízely pestrou směs různých žánrů a také interprety, kteří přijeli na Zahradu poprvé. Vlastně některá vystoupení ani neměla s folkem moc společného, ale právě díky nim byl program svěží. A poslední večer jakoby měl být monotematický. Samí „typičtí představitelé Zahrady“, žádná návštěva „odjinud“. Alespoň držitelé Krteků to zpestřili. Možná už si ani nedokážeme představit končit Zahradu jinak než se Žalmanem. Je to taková nostalgie, ale nemusí být nostalgický celý večer.

Ted' pár postřehů k jednotlivým interpretům. Většina z nich na Zahradu nepřišla poprvé, publikum je dobře zná, ale i někteří z nich překvapili. **Epy de Mye** změnila a rozšířila sestavu. Po loňském odchodu kytaristy Lukáše Kazíka zaujal jeho místo Dušan Vainer a přibyl hráč na cajón Mirek Vlasák. Posílení rytmiky Epy de Myi prospělo. Za uplynulý rok vytvořili také mnoho nových písní. Personální změny proběhly i v

Hradišťanu

. Odešel houslista Michal Krystýnek, změnil se kontrabasista a novým členem se stal Josef Fojta, který hraje na klávesy a perkuse. Opět je to ku prospěchu zvuku kapely. Posluchač na první poslech nepostřehne žádnou výraznou změnu. Ale při pozornějším vnímání si uvědomí, že neslyší jen smyčce a cimbál, zvuk je barevnější. Právě klávesy i perkusivní nástroje výborně podporují atmosféru písní. A ještě jeden miláček publika prošel proměnou.

Jumping Drums

tentokrát nepřivezli klasické bicí soupravy, ale obrovské i menší japonské bubny. A na letošní podzim plánují další novinku – koncertní show EAST. Po delší pauze se na Zahradu vrátil

Honza Nedvěd

. Pro své vystoupení vybral samé známé písně, které už téměř zlidověly. Rozezpíval tak celý amfiteátr. Téměř vůbec nemluvil mezi písněmi a na pár kousků jej doprovodila skupina

Marien

. Příjemné překvapení.

Velké nadšení obecnstva provázelo několik zahradních nováčků. Ze Spojených Států (Tennessee) přijel studentský soubor

The ETSU Old Time Pride Band

, který hraje tradiční country. Všechna osm hudebníků, kteří soubor tvoří, byli shromážděni kolem jediného mikrofону. Výkony všech byly téměř profesionální a hudba celkově působila velmi autenticky. V České republice jsem nikdy nic takového neslyšela.

Postřehy z večerů na amfiteátru

Napsal uživatel Lucie Přikrylová
Neděle, 17 Červenec 2011 10:47

